

Universitätsbibliothek Wuppertal

Sexti Julii Frontini, Viri Consularis, Quæ Exstant

Frontinus, Sextus Iulius

Amstelodami, 1661

Præfatio

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-1185

S E X T I
JULII FRONTINI
 IN TRES PRIORES
 STRATEGEMATICΩΝ.
 LIBROS,
 P R A E F A T I O .

 Um ad adstruendam rei militaris scientiam, unus ex numero studiosorum ejus accesserim, eique destinationi, quantum cura nostra valuit, + satisfecisse viuis sim; deberi adhuc institutæ arbitror operæ, ut solertia du-

cum

SEXTI IVLII FRON-
 TINI] Cum multa sint,
 quæ castigando Frontino dicuntur conda-
 cant; pauca, quæ didicimus, doce-
 bimus. Hic enim ferè decrevimus
 tantum variarum lectionum numerum
 recensere, & receptarum à nobis
 rationem reddere. Unus manu-
 scriptus, quem bona fortuna pri-
 dem ad nos detulit, habuit præno-
 tatum lemma diversum ab omnibus
 rubricis & epigraphis; **SEXTI IV-**
LII FRONTONIS Vir. Coſt. STRA-
TEGICON. Afferere hunc titu-
 lum Frontino nolui, quem in nul-
 lis quidem aliis exemplaribus, at ab

antiquis authoribus mutuatum co-
 gnovi: **SEXT. IVL. FRONTO-**
NIS. Itaque sic vocatur à Martia-
 lib. I. epigrammatum, & auto-
 re, qui Divi Adriani imperio

ταῦτην conscripsit, capite primo,

Καὶ τὸ τέλος ὁ μεγεν πειπτικῆς εὐ-
 τύχουν Συγχρόνοι, Στρατηλεῖται
 Ερμεῖα, ἐ Φεόντων τῷ τέλος ἡμέρας ι-
 ππηπή ἀδελφέ. Ubi Φεόντων nomi-
 natūr, qui in proemio Φεόντων
 eidem Scriptori, & plerisque omnibus **Frontinus.** Indiciumque nomi-
 nis etiamnum prostat in antiquo la-
 pide de classe Misenensi & Raye-
 nensi: **I. S. Q. U. M. I. L. I. T. A. V.**
R. U. N. T. I. N. C. L. A. S. S. E. M. I. S.

A N E M.

cum facta, i quæ à Græcis una σεπτημνωνικῶν appellatio-
ne comprehensa sunt, expeditis amplectar commentariis.
2 Ita enim consilii quoque & providentia exemplis succin-

ti

N E N S I . Q H A E . E S T . S U B . J U-
L I O . F R O N T O N E . &c. Nota-
bis *Iulium* ibi tantum prænominari
sine *SEXTI* nomine. Sed ita Ro-
manis historicis appellatur, Tacito,
Plinio nepote, & aliis: quanquam
palam dissentiant super hoc & isto
Frontino quidam literiones intem-
pestivè seduli. Vix putem. Omni-
nò autem legendum: *SEXTI. JU-
LII. FRONTINI.* Quo nomine
quid notius? Vetus inscriptio in a-
rà quâdam votivâ Sexto Jul. Fron-
tino apud Coloniam Trajanam o-
lim posita, & à me lustrata.

— U N O N I .
— R V A E . P R O .
— S E X T I . J U L .
— O N T I N I .

Suppletis lacunis ita hanc restituimus: J. O. M. JUNONI. MI-
N E R V A E . P R O . S A L U T E . S E X-
T I . J U L I I . F R O N T I N I . Ita
etiam verè scriptus Frontinus, quam
vis in descriptis nostris membranis
aliter rescripsit ingeniosus inter-
polator, qui sequentia suopte etiam
arbitrio concepit & exaravit, *Vir.*
C O S T . Strategicon. Secundam
voculam an hoc modo reperias ῥῆ-
τε *consularis* in notis Romanorum
vocabulorum, ignoranter dixer. Dioni quidem in Nerva memoratur ὁ Φεότρων ὄντος, & Ἀλιανος Φεότρων ἐπί την πόλιν την τοννόν, si-
ve, ut ab aliquo primum exaratum
est, *Frontinus, Vir Consularis*: nam
illud *COST* non designat ex veteri

scribendi forma *Virum consularem*;
quod ifc, quisquis exscripti, ine-
ptè nobis supposuit. Nunc ad i-
plum auctorem accingamur.

* *Cum ad adstruendam.* Veteres
membranæ legunt, *instruendā*, cum
optimo codice Parisiensi. Sed ultra-
que lectio Frontiniana est, & ab
auctore recepta. Hoc eodem pro-
cesso: *adjuvari me ab his, qui ali-
quid illi adstruerunt, non argui cre-
dam.* altero libri secundi: *dispositis
primo libro exemplis, instruuntur du-
cem in his, &c.* Est autem *adstruc-
re, instruere.* Glossa veteres: *ad-
struere, avadadordy, ordondy.*

† *Satisficisse usus sum.* Ita libri
vulgari & detiores. Optimus ta-
men Parisiensis, qui hic inter bo-
num & iniquum est, editum habuit
nus. *δεξιώνεσσιν* illud pro *nixus.*
Sic apud Tacitum lib. I. Annalium:
Seque inferre munitobus nisi: & a-
liquanto post, *enīque legiones &c.*
Vide Valerium Probum.

1. *Quæ à Græcis una σπαρτη-
νωνικῶν appellatione comprehensa
sunt.* Scripti codices, quos accu-
ratissimus Scrivenerius inspexit, cum
editionem suam formaret, *σπαρτη-
νωνικῶν* eidem exhibuerunt; quod
ipse non damnavit, at in textum
immissit. Eodem modo legebatur
in optimis nostris membranis, qua-
rum opera sapissimè usus sum. In-
tra: *ut parent gratiam σπαρτη-
νῶν & σπαρτηνῶν.*

2. *Ita enim consilii quoque & pro-
viden-*

P R A E F A T I O .

3

Eti duces erunt, unde illis excogitandi gerendique similia facultas nutriatur. Præterea continget, ne de eventu trepidet inventionis suæ, qui probatis eam experimentis comparabit. Illud neque ignoror, neque inficior etiam, rerum gestarum scriptores indagine operis sui hanc quoque partem esse complexos : & ab auctoribus, exemplorum quicquid insigne aliquo modo fuit, traditum. Sed (ut opinor) occupatis velocitate consuli debet : ¹ longum est enim singula & sparsa per immensum corpus historiarum prosequi : & hi, qui notabilia excerpterunt, ipso velut acervo rerum, conuderunt legentem. Nostra sedulitas impendet operam, ut quemadmodum res posset, ipsum quod exigitur, quasi ad interrogatum exhibeat: circumspectis enim generibus, præparavi oportuna exemplorum veluti consilia. ² Quo magis autem discreta, ad rerum varietatem aptè collocarentur, ³ in tres libros ea diducimus.

I N

videntie.] Perperam prudentia habuit adscriptum ora libri Parisensis. Omnes calamo exarati, & excusi *providentia* legunt, uno consensu: quod & rectum est. Tria parandæ artis militaris fundamenta sunt, quæ leviter attingere videtur Frontinus in efformando bono Imperatore. Primum est *ṭ. ἡ ταῦτα μάχηταν εἰς οὐρανὸν καλεοντες*, historiæ, nimirum *περιστατῶν* lecitatio, & diligens rerum earum observatio. Alterum probatis experimentis comparatur, *ṭ. ἡ ἐπιδιοίται ταῦτα περιστατῶν εἴσως εἰς τελέντα*. Tertium vero quasi ad interrogatum exhibetur, videturque continentur *τὰ μεθόδους τετόπιον εἰς τὴν παρεγγέλτην εἴσως ἀνδεῶν παρεγγόδοσιν*. Taetici solent appellare *doctrinam umbraticam*. Triplex ratio est disciplinae polemicae, lectio historiæ,

opera magistri, & usus.

1. Longum est enim singula & sparsa per immensum corpus historiarum prosequi.] Infra Aquæductuum libello: *Ea, qua ad universam rem pertinencia contrahere potui, more jam per multa mihi officia servato, in ordinem & velut in corpus deductâ in hunc commentarium contuli.* Græci *ομοίων* similiter vocant. *Σωμάτιον ἡλιαδός, & ουρανού Οὐρασίας.* Longino *εἰς ἑψοῖς*.

2. Quo magis autem discreta, ad rerum varietatem aptè collocarentur, in tres libros ea diducimus.] Quidam libri legunt hoc modo: *quo magis autem discreta rerum collocarentur varietate, aptè in tres libros, &c.* Concinnius, quam vulgo excusi.

3. In tres libros ea diducimus.] Unde pronum est suspicari, tres tan-

P R A E F A T I O.

⁴ IN PRIMO ERUNT EXEMPLA, QUÆ COMPETANT PROELIO NONDUM COMMISSO.

IN SECUNDO, QUÆ AD PROELIUM ET CONFECTAM PACATIONEM PERTINEANT.

TERTIUS, INFERENDÆ SOLVENDÆ QUE OBSIDIONIS HABEBIT ΣΤΡΑΤΗΓΗΜATA.

quibus deinceps generibus suas species attribui. Huic labori non injustè veniam paciscar, ne me pro incurioso reprehendat, qui præteritum aliquod à nobis repererit exemplum. Quis enim ad percensenda omnia monumenta, quæ utraque lingua tradita sunt, sufficiat? 2 unde multa transfire mihi ipse permisi; quod me non sine causa fecisse scient, qui aliorum libros eadem promittentium legerint. Verum facile erit, sub unaquaque specie foggere. Nam cum hoc opus, sicut cetera, usus potius aliorum, quam meæ commendationis caufsa

tum Strategematum libros initio conscribere decrevisse auctorem, quod & antea quibusdam non mediocriter doctis vixum fuit, & aliis rationibus obnoxium est. His postea quartum adjecit, ut arguant verba ista, quibus in librum quartum præfatur: *Multa lectione conquisitus Strategematus, &c.* Quare frustra est diligentissimus Stevvechius, qui quartum istum librum esse opus de re militari negat, & alios plures à Stratego conferiptos latè suspicatur; quod quamvis non negem postremum istud, saltē aīlud est, quo prius evincam; cum magis otium erit. Longè quidem plura scripsit hic auctor, quæ simul cum aliis communī literarum jaētūr oīm īteceidere.

1. CONFECTAM PACATIONEM] Sic omnino legendum, nec quicquam mutamus. Alias tamen editum fuit, *pacionem*, testante Sciverio, cuius vocis in Zevi ante mirabamur. Cicero libro III. Officiorum: *Regulus non debuit conditiones, pacionesque bellicas & hostiles perturbare perjurio.* Idem ferè retinent antiquæ membranæ à nobis inspectæ, nisi quod *pacionem* exhibeant, menses magis quam *δραγματας*. Vix puto ē penū Frontiniana.

2. *Vnde multa transfire*] Vetus Parisii editus immittit voculam, *transfire*: quod videtur παρέλθειν. Statim in eodem libro; *quaque*, pro unaquaque specie nimis jejunum, nec probum.

3. *Qua-*

P R A E F A T I O.

5

caussa aggressus sim, adjuvari me ab his, qui aliquid illi adstruent, non argui credam. Si qui erunt, quibus volumina hæc cordi sint, meminerint, ut parent gratiam *σπουδαῖς*
 & *σπουδάτων* per quam possimus similem naturam discerne-re. Nam tum omnia, i quæ à duce providè, utiliter, con-
 stanter, ² magnificè sunt, ³ *σπουδαῖς* habebuntur, si in
 specie eorum sunt *σπουδάτων*. Eorum proprie vis in arte solertiaque posita proficit, tam ubi cavendus, quam ubi oppri-
 mendus hostis sit. Qua in re cum verborum quoque illustris exstiterit effectus, ut factorum, ita dictorum exempla po-
 suimus. Et Species eorum, quæ instruant ducem in his quæ ante prælium gerenda sunt :

I N D E X

1. *Quæ à duce providè*] Et hæc innunt, suprà *providentia* legen-
 dum, repugnantibus glossis oræ Parisiensis editionis adscriptis. Eo-
 dem codice paulo post ⁿ magnificè præpositum est, quod nos retento meliorum ordine jubemus sequi. Lege Leonem Imp. *et cetera* *E* cion des-
 eriat *τὰ σπουδάτων*.

2. *Magnificè sunt*] Additum est in eodem P. *et partuntur*: quod si non recte positum fuit, saltem de glossemate suspicimus.

3. *Σπουδαῖς* *habebun-*
tur] Correctorum sphalmata a-
 gnosco ex hac connexione distor-

tâ, quam P. exhibuit, in quo pro geminis. vocibus receptis intrusa duæ aliæ, *gratiam* *habebunt*; & mox *gratia* pro *σπουδάτων* legitur. Unde unde tam mendosa scrip-tura? Sed respexit forsitan ad præcedente periodum imperitus ille, quisquis fuit, qui tam malam manum admovit emendandis operis, & suā incuriā vitium lectionis re-præsentavit. Nobis placet, ut edidimus ad aliorum normam; & approbo quorundam censuram, qui non tam *σπουδαῖς*, quam sin-
 ceræ lectionis & emendatæ gra-tiam habebunt.

A 3

M. Porcius